

тъ. Вземи си сега калпака и си закарай стадото! А утре ще пратя да те доведатъ въ двореца. Ще ти поржчамъ нѣщо. Ако го изпълнишь, ще те наградя богато.

На другия день завели овчарчето въ двореца. То влѣзло при царя. Попитало го:

— Какво ще ми поржчашъ, царю честити?

Царьтъ рекълъ:

— Искамъ да ми намѣришь едно агне, но да не бжде бѣло, нито черно, нито сиво, нито шарено, нито пѣкъ да има другъ нѣкакъвъ цвѣтъ.

— Добре, царю честити! — рекло овчарчето, поклонило се, излѣзло отъ двореца и си отишло при стадото. На сутриньта дошло пакъ въ двореца.

Влѣзло при царя.

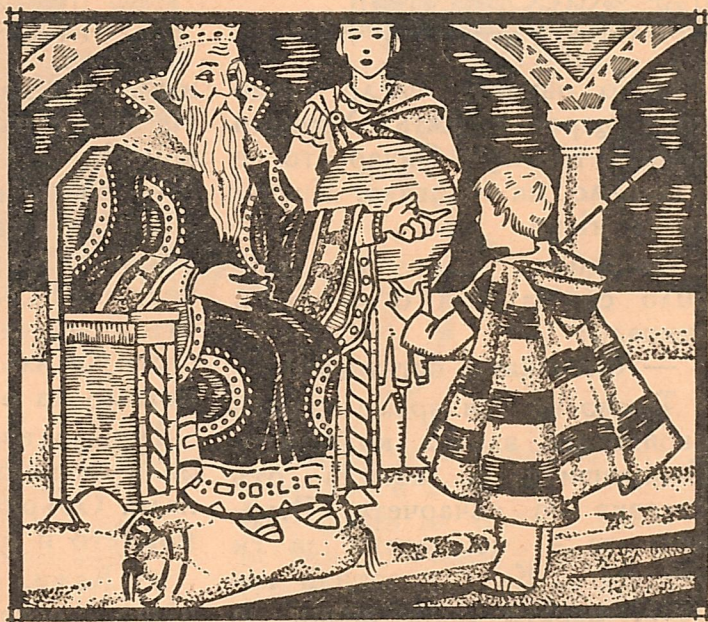
— Намѣри ли такава агне? — попиталъ го царьтъ.

— Намѣрихъ, царю честити. — отговорило овчарчето. — Затворихъ го въ кошарата. Можешъ да пратишь човѣкъ да го вземе. Но не го пращай въ понедѣльникъ, нито въ втор-

никъ, нито въ срѣда, нито въ четвъртъкъ, нито въ петъкъ, нито въ сѣбота, нито въ недѣля, а въ другъ нѣкой день.

Засмѣлъ се царьтъ. Харесалъ му умния отговоръ, та рекълъ: — Да си живо, момче! За такъвъ отговоръ голѣма награда заслужвашъ.

Повикалъ после единъ царе-

дворецъ. Казалъ му:

— Вземи на това момче калпака и го напълни съ жълтици! Напълнили на овчарчето калпака съ жълтици.

Купило си то вакло стадо. И станало прочуть овчаръ, най-прочутия въ царството.

Народна приказка